ס"ג חתך ואחר כך שחט בשרה, בעלת מום מקריב. אלא אימא חתך ואחר כך קיבל. שחטו בין שחיטה לקבלה, כשרה: והא א"ר זירא הצורם כו'. מלמד המום פוסל בקבלה: ומשני אמר רב חסדא אמר אבימי, חותך באבר עד שמגיע לעצם. קיבל ואחר כך חתך פסולה: שמעת מינה, דם המובלע באברים דם הוא. דלמא משום שמנונית. שמעת מינה, בשר קדשים קלים שיצא לפני זריקת דם, פסול. דלמא בקדשי קדשים. תנו רבנן, קדשי קדשים שחיטתן בצפון, וקבול דמן בכלי שרת בצפון. עמד בדרום והושיט ידו לצפון ושחט, שחיטתו שחיטה; קיבל, קבלתו פסולה. הכנים ראשו ורובו, כאילו נכנס כולו. פרכסה וזרקה (דף פט:): רוקה לומר דכשרין. וי"ל, דמקמן אין רמיה, דדלמא כרבי אליעזר ס"ל דפסיל ביוצא חסם, (תוספתא) דא"ר אליעזר אימורי קדשים אין מחייבין עליהן משום פיגול וכו', אבל רבי עקיבא מחייב. ולפי זה אבל בקבלה לא הוי פסול מום עובר וקרינא ביה שפיר (מום) [מדם הפר] שהיה (בו) כבר. כך פי' מורה. (הר"ם)

רש"י ד"ה ומשני. **חתיכה** זו מלעלות ולירכנם לפנים. והשתא אפילו חתך ואח"כ שחט כשרה והאי דלא אמר אלא לפי שלא החזכר אמורא בתירוץ ראשון. (גליון): ד"ה **הוא בפנים כו' מהו.** לשוחטו לכתחלה. ולעיל דקאמר חתך ואח"כ שחט כשרה היינו בדיעבד:

מסורת הש"ס עם הוספות

פ) [לעיל כח: ע"ש כמוהו לט: ע"ש], **ב)** [לקמן דף לב:], **ג)** [מתוספות כח:], **ד)** עי' ש"מ ריש מעילה אות לב, **ה)** חולין סח:, **ו)** מח:, **ז)** עי' לקמן נח. ת"ר ושחטו וכו'", **ח)** ד"ה ומסקנן, **ט)** לקמן פט:, **י)** לקמן מו., **כ)** לקמן צב ע"א.

הגהות הב"ח

(פ) גמ' אלא אימא חתך ואח"כ קיבל כשרה קיבל ואח"כ חתך פסולה וכ"ל אמר וכו' אזן הפר וא"מ"כ:

גליון הש"ם

[מכמ"ר גמרא קיבל ואח"כ חתך פסולה. ע' מעילה ח ע"ג תוס' ד"ה אמר רבי חנינא (וכרב רבינו רחמיה פירש וכו') שם קדשים קלים וכו' וקיבול דמן בכלי שרת בפנים. ע' לקמן דף מז ע"ז בתוס' ד"ה אחזו מקומן וכו' (וכן לעיל פרק שני דתמיד)]:

תורה אור השלם

א) וְלָקַח הַכֹּהֵן הַמְּשִׁיחַ מִדַּם הַפָּר וְהֵבִיא אֹתוֹ אֶל אֹהֶל מוֹעֵד: [ויקרא ד, ה]

ב) לְמַעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם זֹבְחִים עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה וְהֱבִיאֵם לַיי אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל הַכֹּהֵן וְזָבְחוּ זִבְחֵי שְׁלָמִים לַיי אוֹתָם: [ויקרא יז, ה]

ג) וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יי וְזָרְקוּ בְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: [ויקרא א, יא]

ד) וְהָיוּ עַל אַהֲרֹן וְעַל בָּנָיו בְּבֹאָם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד אוֹ בְּנִגְשָׁתָם אֶל הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ וְלֹא יִשְׂאוּ עָוֹן וָמֵתוּ חֻקַּת עוֹלָם לוֹ וּלְזַרְעוֹ אַחֲרָיו: [שמות כח, מג]

וְכִי יָבֹא הַלֵּוִי מֵאַחַד שְׁעָרֶיךָ מִכָּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הוּא גָר שָׁם וּבָא בְּכָל אַוַּת נַפְשׁוֹ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יי: וְשָׁרַת בְּשֵׁם יי אֱלֹהָיו כְּכָל אֶחָיו הַלְּוִיִּם הָעֹמְדִים שָׁם לִפְנֵי יי: [דברים יח, ו-ז]

הגהות וציונים

פ) נ"א הפר [וכ"ה בתוס' יומא נ. ד"ה ואת] (גליון): **ב)** פסול (ש"מ): **ג)** כולן כשרות (שמכ"י): **ד)** "בבואם אל אהל מועד" נמחק. נ"ב **ובא וגו' אל המקום אשר יבחר ה' ושרת וגו'** (הגר"א): **ה)** תתיכה זו מלעלות (ש"מ): **ו)** הנוסח שלפנינו הוא מהבה"י. בגליון מובא נוסח ש"מ וכתבי רבי ש"מ דם המובלע באברים דם הוא. **ודם נפסל ביוצא בין בקדשים קלים ובין בקדשי קדשים וג"מ שריב כרת על אכילתו דאי לאו דם הוא ובשר נמי לא הוי אהיכא כו'"**: **ז)** והאי וחזרה לאו דוקא **דמאי מהניא חזרה בצפון ודרום והא לאו** יוצא הוא (ש"מ): **ח)** בפנים. **בעזרה** (ש"מ): **ט)** בג"א נוסף **אבל גבי הכשר צפון לא בעינן כולו דהא בעזרה הוא** (גליון): וכנ"י בש"מ: **י)** אצלה כלומר **שיהא אצלה** בקרקע (ש"מ): **כ)** במקום המוקף צ"ל שלשה דבורים אלו: **אין דרך שירות בכך. וקבלה שירות הוא: תלה. הבהמה וקבל הדם מהו: א"ל פסולה. כדקאמרת לי בתלה ושחט:** (ש"מ): **ל)** דלא (ש"מ): **מ)** מהא (ש"מ): **נ)** הד"א (שמכ"י): **ס)** שיהא (כת"י, רש"ש): **ע)** התערובת **בההיא שמעתא** דגזרה גזירה במקדש: (ש"מ): **פ)** קדשים **קלים** שיצאו (ש"מ): **צ)** נ"א מחייב **בפיגול ונותר ומטא משום דלא מפסל ביוצא ומיהו** קשה (גליון). בש"מ "מחייב מיהו קשה": **ק)** לאו. **ברוך עכ"ה:** (ש"מ):

מסכת טהרות

פרק ו' המשך משנה ג'

חֲנוּת שֶׁהוּא טְמֵא וּפְתוּחַ לִרְשׁוּת הָרַבִּים, סָפֵק נִכְנַס סָפֵק לֹא נִכְנַס, סָפֵק טָהוֹר. סָפֵק נִגַּע סָפֵק לֹא נִגַּע, סָפֵק טָהוֹר. שְׁתֵּי חֲנֻיּוֹת, אֶחָד טָמֵא וְאֶחָד טָהוֹר, נִכְנַס לְאֶחָד מֵהֶם, סָפֵק לְטָמֵא נִכְנַס סָפֵק לְטָהוֹר נִכְנַס, סָפֵק טָמֵא:

עין משפט נר מצוה

פט א ב מיי' פ"ז מהלכות פסקה"מ הלכה טו:
צ ג מיי' שם הלכה ז [וס"ל מהלכות מעה"ק הלכה ב]:
צא ד מיי' פ"ל מהלכות פסקה"מ הלכה ח:
צב ה מיי' שם הלכה טו:
צג ו מיי' שם הלכה י:
צד ז ח מיי' שם הלכה יא:
צה ט מיי' שם הלכה יב:
צו י מיי' שם הלכה יג:
צז כ מיי' שם הלכה יד:
צח ל מיי' שם הלכה טז:
צט מ נ מיי' שם הלכה יח וע"ש בכ"מ:
ק ס מיי' שם הלכה יט:
קא ע מיי' שם הלכה יב:
קב פ מיי' פ"ב שם הלכה י:

שיטה מקובצת

גמרא חותך באבר עד שמגיע לעצם. והשתא לא הוי בעל מום דאין נעשה בעל מום [עד] שמגיע לעצם וא"א ש"כ אמאי הדר ביה מהא דקאמר חתך ואח"כ שחט. וי"ל דמקמן עובר הוי קודם שיגיע נמי לעצם ולא מצי מקריב ליה עד שיעבור המום אבל בקבלה לא הוי פסול מום עובר וקרינא ביה שפיר (מום) [מדם הפר] שהיה (בו) כבר. כך פי' מורה. (הר"ם)

רש"י ד"ה ומשני. **חתיכה** זו מלעלות ולירכנם לפנים. והשתא אפילו חתך ואח"כ שחט כשרה היינו בדיעבד:

ליקוטי רש"י

הצורם. אקרני"ר דיסו מוס דתמן (בכורות דף ל:). נפגמה אזנו גבי מום [לעיל כה:]. **משקרני"ר** בלע"ז פוגס [ב"ק צח.]. **הצורם אזן הפר.** כהן משיח לאחר שחיטה [בכורות לט:]. **ואח"כ קיבל דמו.** דהוה [ליה] מום בין שחיטה לקבלה. **שהיה כבר.** ברין שיהא שלם בשעת קבלה כבשעת שחיטה [לעיל שם]. בשעת קבלה הדם היה שלם [בכורות שם]. **ויצתה לדרום וחזרה.** לאו דוקא נקט וחזרה אלא משום דקתני כה בהא"ל מכלכה ואלמה לאחן וחזרה פסולה לדוקא נקט לאמוריהן רבותא דלעע"ג דחזרה פסולה נקט נמי גבי כשרה וחזרה [לקמן צב: עי"ש בהג' הב"ח]. **ויותרת הכבד.** הוא דופן המסך שקורין אינכרי"ר ואלאן אלרמי אלכבד דכבדא [ויקרא ג, ד]. טרפסא דכבדא שקורין מייבר"ר [ברכות מד:]. **היסוד.** יסוד המזבח, כמין בלועה בית קבול עשוי לו סביב סביב לאחר שעולה אמה מן הארץ [שמות כט, יב].

שָׁחַט וְאַחַר כָּךְ חָתַךְ פְּסוּלָה. חָתַךְ וְאַחַר כָּךְ שָׁחַט כְּשֵׁרָה, בַּעַל מוּם קָא מַקְרִיב. אֶלָּא אֵימָא (פ) [א חָתַךְ וְאַחַר כָּךְ קִיבֵּל כְּשֵׁרָה], ב קִיבֵּל וְאַחַר כָּךְ חָתַךְ פְּסוּלָה. חָתַךְ וְאַחַר כָּךְ קִיבֵּל כְּשֵׁרָה, וְהָא ג אָמַר ר' זֵירָא, הַצּוֹרֵם אֹזֶן בְּבְכוֹר ד וְאַחַר כָּךְ קִיבֵּל דָּמוֹ פָּסוּל, שֶׁנֶּאֱמַר ה "וְלָקַח מִדַּם הַפָּר", פַּר שֶׁהָיָה כְּבָר. אָמַר רַב חִסְדָּא אָמַר אַבִּימִי, ו חוֹתֵךְ בָּאֵבֶר עַד שֶׁמַּגִּיעַ לָעֶצֶם. קִיבֵּל וְאַחַר כָּךְ חָתַךְ פְּסוּלָה; שְׁמַעַת מִינָּהּ, דָּם הַמּוּבְלָע בָּאֵבָרִים דָּם הוּא. דִּלְמָא מִשּׁוּם שַׁמְנוּנִית. שְׁמַעַת מִינָּהּ, בְּשַׂר קָדָשִׁים קַלִּים שֶׁיָּצָא לִפְנֵי זְרִיקַת דָּם, פָּסוּל. דִּלְמָא בְּקָדְשֵׁי קָדָשִׁים. תָּנוּ רַבָּנַן, ז קָדְשֵׁי קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן, וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן. ח עָמַד בַּדָּרוֹם וְהוֹשִׁיט יָדוֹ לַצָּפוֹן וְשָׁחַט, שְׁחִיטָתוֹ כְּשֵׁרָה; ט קִיבֵּל, קַבָּלָתוֹ פְּסוּלָה. הִכְנִיס רֹאשׁוֹ וְרוּבוֹ, כְּאִילּוּ נִכְנַס כּוּלּוֹ. י פִּרְכְּסָהּ וְיָצְתָה לַדָּרוֹם וְחָזְרָה, כְּשֵׁרָה. יא קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בִּפְנִים, יב וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בִּפְנִים. עָמַד בַּחוּץ וְהִכְנִיס יָדוֹ לִפְנִים וְשָׁחַט, שְׁחִיטָתוֹ כְּשֵׁרָה; יג קִיבֵּל, קַבָּלָתוֹ פְּסוּלָה. הִכְנִיס רֹאשׁוֹ וְרוּבוֹ, כְּאִילּוּ לֹא נִכְנַס. י פִּרְכְּסָהּ וְיָצְתָה לַחוּץ וְחָזְרָה, פְּסוּלָה. שְׁמַע מִינָּהּ, בְּשַׂר קָדָשִׁים קַלִּים שֶׁיָּצָא לִפְנֵי זְרִיקַת דָּמִים, פְּסוּלִים. יד דִּילְמָא בְּאַלְיָה וְיוֹתֶרֶת הַכָּבֵד וּשְׁתֵּי כְלָיוֹת. בְּעָא מִינֵּיהּ אֲבוּהּ דִּשְׁמוּאֵל מִשְּׁמוּאֵל, הֵיאַ בִּפְנִים וְרַגְלֶיהָ בַּחוּץ מַהוּ. אָמַר לֵיהּ, כְּתִיב טו "וְהֱבִיאוּם לַיי", טז עַד שֶׁתְּהֵא כּוּלָּהּ לִפְנִים. תָּלָה וְשָׁחַט מַהוּ. אָמַר לֵיהּ כְּשֵׁרָה. אָמַר לֵיהּ יז אִישְׁתַּבַּשְׁתָּ, בְּעֵינַן שְׁחִיטָה יח עַל יֶרֶךְ וְלֵיכָא. נִתְלָה וְשָׁחַט מַהוּ. אָמַר לֵיהּ פְּסוּלָה. אָמַר לֵיהּ אִישְׁתַּבַּשְׁתָּ, שְׁחִיטָה עַל יֶרֶךְ יט וְלֹא שׁוֹחֵט עַל יֶרֶךְ. נִתְלָה וְקִבֵּל מַהוּ. אָמַר לֵיהּ כְּשֵׁרָה. אָמַר לֵיהּ אִישְׁתַּבַּשְׁתָּ, אֵין דֶּרֶךְ שֵׁרוּת בְּכָךְ. תָּלָה וְקִבֵּל מַהוּ. אָמַר לֵיהּ פְּסוּלָה. אָמַר לֵיהּ אִישְׁתַּבַּשְׁתָּ, כ שְׁחִיטָה עַל יֶרֶךְ וְלֹא קַבָּלָה עַל יֶרֶךְ. אָמַר אַבָּיֵי, בְּקָדְשֵׁי קָדָשִׁים כּוּלָּן פְּסוּלוֹת בַּר מִנִּתְלָה וְשָׁחַט, בְּקָדָשִׁים קַלִּים כּוּלָּן כְּשֵׁרוֹת בַּר מִן נִתְלָה וְקִבֵּל. אָמַר רָבָא, מַאי שְׁנָא תָּלָה וְקִבֵּל בְּקָדָשִׁים קַלִּים דִּכְשֵׁרָה, דַּאֲוִיר פְּנִים כִּפְנִים דָּמֵי, בְּקָדְשֵׁי קָדָשִׁים נַמִּי אֲוִיר צָפוֹן כְּצָפוֹן דָּמֵי. אֶלָּא אָמַר רָבָא, בֵּין בְּקָדְשֵׁי קָדָשִׁים בֵּין בְּקָדָשִׁים קַלִּים כא כְּשֵׁרוֹת, כב בַּר מִן תָּלָה וְשָׁחַט בְּקָדְשֵׁי קָדָשִׁים, כג נִתְלָה וְקִבֵּל בֵּין בְּקָדְשֵׁי קָדָשִׁים בֵּין בְּקָדָשִׁים קַלִּים. בְּעָא מִינֵּיהּ רַבִּי יִרְמְיָה מֵרַבִּי זֵירָא, הוּא בִּפְנִים וְרַגְלָיו בַּחוּץ מַהוּ. אָמַר לֵיהּ, לָאו אָמְרַת "וְהֱבִיאוּם לַיי", עַד שֶׁתְּבֹא כּוּלָּהּ לִפְנִים, כד "הָבָא נַמִּי כה בְּבוֹאָם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד", עַד שֶׁיָּבֹא כּוּלּוֹ לְאֹהֶל מוֹעֵד. כו "נִתְּנוּ" עַל גַּבֵּי הַכֶּבֶשׁ, שֶׁלֹּא כְּנֶגֶד הֵיסוֹד, נָתַן אֶת הַנִּיתָּנִין לְמַטָּה לְמַעְלָה וְאֶת הַנִּיתָּנִין לְמַעְלָה לְמַטָּה, וְאֶת הַנִּיתָּנִין בִּפְנִים בַּחוּץ וְאֶת הַנִּיתָּנִין בַּחוּץ בִּפְנִים, פָּסוּל וְאֵין בּוֹ כָּרֵת:

גמ'

עַל שֶׁיָּצָא כּוּלּוֹ, וְגַבֵּי עֲזָרָה דִּכְתִיב "לַעֲמוֹד לִפְנֵי ה'", בְּעֵי נַמִּי כּוּלּוֹ, דְּכְיוָן דְּגַלֵּי בְּכוּלָּהוּ, וְהָכִי אָמַר בְּשַׁמְעַתִּין כו פְּרִכְסָהּ. לְמַאן שָׁחַט כו וְיָצְאָה לְחוּץ וְחָזְרָה פְּסוּלָה. דְּאִיפְסְלָהּ בְּיוֹצֵא, כְּדְגַמְרִינָן פְּסוּל יוֹצֵא בְּפִסְחִים בְּכֵילַד צוֹלִין (דף פב.) מִ"הָן לֹא הוּכַשׁ אֶת דָּמָהּ אֶל הַקּוֹדֶשׁ פְּיִמָּה" (וַיִּקְרָא י) וּמִ"בָּשָׂר בַּשָּׂדֶה טְרֵיפָה" (שְׁמוֹת כב): דִּילְמָא. הָא דְּקָתָנֵי פְּסוּלָה: בְּאַלְיָה וְיוֹתֶרֶת כו: דְּמִימוּרִין נִינְהוּ, וְאִימּוּרֵי קָדָשֵׁי קָדָשִׁים הֵן: הָא בִּפְנִים כו' מַהוּ. לְשָׁחְטָהּ לְכַתְּחִילָּה: תָּלָה. הַבְּהֵמָה בַּחוּץ לְעֲזָרָה: "עַל" יֶרֶךְ. מִשְּׁמַע אֶלְעוּ: נִתְלָה. הַשּׁוֹחֵט בַּחוּץ לְעֲזָרָה מַהוּ: אָמַר לֵיהּ פְּסוּלָה. מִינֵּיהּ קָנְמַר לָהּ, דְּשַׁמְעִיהּ דְּקָתָמַר לֵיהּ "תָּלָה וְשָׁחַט פָּסוּל", וְסָבַר הוּא הַדִּין לִנְתְלָה: אָמַר לֵיהּ כְּשֵׁרָה. כְּדִקְתָמַרְתָּ לִי לִנְתְלָה וְשָׁחַט: [קא"ל פְּסוּלָה. מִינֵּיהּ גְּמַר, כְּדִקְתָמַר לֵיהּ בְּתָלָה וְשָׁחַט וְנִתְלָה וְקִבֵּל, וְסָבַר ר"ה לִתְלָה וְקִיבֵּל]: בְּקָדְשֵׁי קָדָשִׁים. כו' פְּסוּלִין בַּר מִן נִתְלָה וְשָׁחַט. דְּשַׁחְטָהּ לָא כְּתִיב "לְפָנָיו", אֶלָּא "לְפָנָיו" אוֹתוֹ עַל יֶרֶךְ, אֶלָּא בְּנַפְשְׁטָהּ, כְּדִכְתִיב אוֹתוֹ עַל יֶרֶךְ, אֶלָּא בְּנַפְשְׁטָהּ, דְּמַיָּא לָא כְּתִיב בְּהוּ "לְפָנָיו", אֶלָּא "לְפָנָיו"